

5 phút cho
LỜI CHÚA

tháng 11/2024

HẠNH PHÚC VÌ ĐƯỢC CHÚC PHÚC

“Phúc thay anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa. Anh em hãy vui mừng vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.” (Mt 5,11-12)

Suy niệm: Với cặp mắt hoạ sĩ, Camille Pissarro nhận định: “Phúc cho những ai thấy được vẻ đẹp ở chôn đờn hèn mộc mạc mà những người khác lại không nhìn thấy gì.” Lời đó phản ảnh tâm trạng ngược lại của biết bao người dù có phúc nhận được muôn ơn lành từ Thiên Chúa mà vẫn nghĩ mình là người bất hạnh. Bài giảng *“Tám mối phúc thật”* cho thấy hạnh phúc không nằm sẵn trong chiếc rương thần từ trời rơi xuống, nhưng là lộ trình Chúa vạch ra gồm tám con đường dẫn tới hạnh phúc Nước Trời. Các thánh nam nữ là những người đã thực hiện thành công con đường *“Bát Phúc”* trong cuộc lữ hành trần thế của mình để giờ đây các ngài hưởng trọn vẹn hạnh

phúc Nước Trời.

Mời Ban: Chúa dạy chúng ta tám con đường nên thánh và Ngài mời gọi: *“Anh em hãy nên thánh như Cha anh em trên trời là Đấng Thánh”* (Mt 5,48). Các thánh nam nữ đã đáp lại lời mời gọi đó và dùng chính đời sống của các ngài minh họa con đường nên thánh và làm mẫu cho chúng ta. Thánh Phan-xi-cô Át-xi-di với con đường khó nghèo, thánh Tê-rê-xa với con đường thơ ấu thiêng liêng. Với ơn Chúa, bạn và tôi cũng phải và có thể nên thánh trên con đường *“Bát Phúc”* của chính mình. Mời bạn, chúng ta cùng nên thánh nhé!

Sống Lời Chúa: Mỗi ngày bạn chọn một trong tám môi phúc để thực hiện trong từng lời nói và việc làm của bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, chúng con đã được thánh hoá cho Chúa nơi bí tích Rửa Tội. Xin giúp chúng thể hiện ơn thánh hoá đó trong đời sống chúng con.*

02/11/24 THỨ BẢY ĐẦU THÁNG TUẦN 30 TN
Cầu cho các tín hữu đã qua đời
Ga 6,37-40 (Lễ I)

“CHÍNH LÚC CHẾT ĐI LÀ KHI VUI SỐNG MUÔN ĐỜI”

“Tất cả những ai thấy người Con và tin vào người Con, thì được sống muôn đời.”
(Ga 6,40)

Suy niệm: Chúng ta thường nói “sinh ký tử quy”: sống ở đời này chỉ là “tạm trú”, chết là về cõi vĩnh hằng. Nhưng cõi vĩnh hằng là gì, đó mới là điều quan trọng. Chắc một điều là không ai mong chết rồi phải đi về một “cõi âm” im lìm lạnh lẽo, cõi mà “cô hồn các đảng” sống vật vờ vất vưởng. Chúa Giê-su dạy chúng ta cõi vĩnh hằng ấy là cõi sống hạnh phúc tròn đầy và vĩnh viễn dành cho những ai tin vào Ngài, là Đấng đã chết để đền bù tội lỗi chúng ta và đã sống lại để dẫn đưa chúng ta vào sự sống đó. Chính trong niềm tin đó, chúng ta ca lên trong *Kinh Hoà Bình*: “Chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời”.

Mời Ban: Hằng năm, Giáo Hội dành cả tháng 11 để cầu nguyện cho “các đảng linh

hồn” trong đó có ông bà tổ tiên, thân bằng quyến thuộc chúng ta đã qua đời đang phải chịu thanh luyện chưa được hưởng hạnh phúc tròn đầy ở cõi vĩnh hằng. Chúng ta còn đang sống ở chốn dương thế này, nhờ lòng tin vào Chúa Giê-su Ki-tô, nhờ tham dự thánh lễ, cầu nguyện, làm việc bác ái hy sinh, có thể chuyển cầu cho các vị sớm được hưởng hạnh phúc trên cõi vĩnh hằng ấy.

Chia sẻ: Nhiều người lương dân vẫn quan niệm rằng “đi đạo Công giáo là bỏ ông bà.” Việc kính nhớ, cầu nguyện cho ông bà tổ tiên trong Tháng Các Đấng này có thể giúp xóa đi sự hiểu lầm đó không? Bằng cách nào?

Sống Lời Chúa: Viếng nhà thờ hoặc nghĩa trang cầu nguyện theo ý Giáo hội để chuyển cầu cho các đấng linh hồn.

Cầu nguyện: *Chúng con cậy vì danh Chúa nhân từ cho các đấng linh hồn được vui sống muôn đời nơi Chúa.*

ĐẠO CHÚA LÀ ĐẠO YÊU NHAU

“Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực và yêu người thân cận như chính mình, là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ.” (Mc 12,33)

Suy niệm: Trong cuốn “Tản Mạn Lịch Sử Giáo Hội Công Giáo Việt Nam” (nxb Tôn Giáo, 2008), cha Đỗ Quang Chính ghi lại bức thư của linh mục thừa sai Gaspar d’Amaral viết ngày 31/12/1632, trong đó cho biết “lương dân gọi bốn đạo là những người theo **đạo yêu nhau**” (tr. 61). Thật tuyệt vời! Đạo Chúa dạy đúng là đạo yêu nhau. Chúa Giê-su cho biết mọi giới răn của Ngài được tóm lại trong giới răn “mến Chúa, yêu người.” Gần 400 năm trước đây, các Ki-tô hữu cha ông chúng ta, đã sống trọn vẹn giới răn yêu thương của Chúa và trở thành chứng nhân mạnh mẽ đầy thuyết phục trước anh em lương dân.

Mời Ban: Tiếc thay, 400 năm sau, không còn nghe thấy “lương dân gọi bốn đạo là những người theo **đạo yêu nhau**” nữa. Vì

sao và từ bao giờ danh xưng ấy bị mai một vậy? Phải chăng vì các “bổn đạo” không còn thực thi giới răn mến Chúa yêu người nữa? Là hậu duệ của các bậc tiền nhân đáng kính đó, chúng ta phải thành tâm kiểm điểm mình đã **sống đạo yêu nhau** như thế nào: Gia đình, cộng đoàn chúng ta đã loại bỏ hết mọi ghen ghét, tỵ hiềm, xúc phạm lẫn nhau... để chân thành cảm thông và quan tâm phục vụ nhau chưa? Chúng ta đã biết nhận ra và đón nhận những người bé nhỏ nghèo hèn quanh ta đang cần sự cảm thông chia sẻ chưa?

Sống Lời Chúa: Mỗi ngày một quyết tâm làm một việc phục vụ, dù âm thầm nhỏ bé, cho một người anh em bé mọn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con biết nhận ra Chúa nơi những anh chị em mà con gặp gỡ mỗi ngày, và cho con biết yêu thương họ như yêu mến Chúa.*

YÊU THƯƠNG VƯỢT TRÊN TẤT CẢ

“Khi ông đãi tiệc, hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù. Họ không có gì đáp lễ, và như thế, ông mới thật có phúc: vì ông sẽ được đáp lễ trong ngày các kẻ lành sống lại.” (Lc 14,13-14)

Suy niệm: Sống trên đời, khi có những dịp phải đãi tiệc, thì khách mời là *“bạn bè, anh em, bà con hoặc láng giềng”* cũng là chuyện bình thường. Chúa Giê-su cho thấy vấn đề ở chỗ có người chỉ mời những kẻ lăm của nhiều tiền *“để được đáp lễ”*. Từ nhận xét đó, Ngài dạy chúng ta hướng các việc đời thường, như mời tiệc, lên tầm mức cao cả của nhân đức bác ái, yêu thương. Yêu thương thì không phân biệt giàu nghèo, sang hèn, cũng không tính toán kiểu *‘hòn đất ném đi, hòn chì ném lại’*. Đức Giê-su dạy *“hãy mời những người nghèo khó, tàn tật, què quặt, đui mù”* để nhân mạnh rằng yêu thương thì không loại trừ ai, và không mong chờ phần thưởng nào khác ngoài

hạnh phúc vĩnh cửu đời sau.

Mời Ban: Mẹ thánh Tê-rê-xa đã cúi mình phục vụ những người “nghèo nhất trong số những người nghèo”, những người bị xã hội loại bỏ, và Mẹ cảm nhận được hạnh phúc vì được phục vụ Chúa nơi họ. Càng cho đi một cách vô vị lợi, bạn sẽ càng nhận lãnh gấp trăm ngay ở đời này phần thưởng mà bạn sẽ lãnh nhận cách trọn vẹn “*trong ngày các kẻ lành sống lại*”.

Sống Lời Chúa: Bạn hãy là người đi bước trước trong việc thực hành bác ái mà không tính toán thiệt hơn. Và bạn dâng việc lành đó để cầu nguyện cho các đấng linh hồn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa muốn con sống bác ái, cho đi cách vô vị lợi. Xin Chúa giúp con sống quảng đại với hết mọi người, nhất là những người thấp cổ bé miệng, những người đau khổ để đáp lại lời Chúa mời gọi. Amen.*

TÌM CÁCH THAY VÌ LÝ DO

“Một người kia làm tiệc lớn và đã mời nhiều người. Đến giờ tiệc, ông sai đầy tớ đi thưa với quan khách rằng: ‘Mời quý vị đến, cỗ bàn đã sẵn.’ Bấy giờ mọi người nhất loạt bắt đầu xin kiếu.” (Lc 14,16-18)

Suy niệm: Giới trẻ ngày nay thường nói: *“Muốn thì sẽ tìm cách, không muốn thì tìm lý do”*. Câu đó nói rất đúng về các vị khách mời trong dụ ngôn tiệc cưới này. Họ không muốn dự tiệc nên đã viện đủ mọi lý do để *“xin kiếu”*. Thật đáng buồn là những lý do họ đưa ra quá nhỏ mọn so với bữa tiệc mà họ vinh dự được mời đến. Qua dụ ngôn này, Đức Giê-su nhắc gửi chúng ta: Ngài là Chàng Rể, đích thân đến thế gian để trao cho nhân loại tấm thiệp mời dự tiệc cưới của chính Ngài. Bữa tiệc thật cao trọng vì món được dọn lên là chính Thân Mình Ngài, và kỳ diệu hơn nữa khi chúng ta hưởng dùng thần lương ấy, chúng ta được trở nên *“một xương một thịt”* với Ngài nơi bí tích Thánh Thể.

Mời Bạn: Bạn vẫn được nghe lời mời gọi tha thiết này trong mỗi thánh lễ: “*Đây Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xóa tội trần gian, phúc cho ai được mời đến dự tiệc Chiên Thiên Chúa*”. Bạn có nhận ra bạn được phúc lớn dường nào khi được chính Chúa Giê-su trao lời mời dự bữa tiệc trọng đại này? Bạn sẽ dốc hết sức ‘tìm mọi cách’ đến bữa tiệc của Chúa hay bạn ‘tìm mọi lý do’ để từ chối?

Sống Lời Chúa: Bạn hết sức ‘tìm cách’ tham dự thánh lễ mỗi ngày và nhất là luôn luôn tham dự thánh lễ Chúa Nhật để cảm nhận hạnh phúc và niềm vui được dự tiệc Nước Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, vì yêu thương chúng con, Chúa đã cho chúng con vinh dự được dự phần trong tiệc cưới của Đức Kitô, Con Chí Ái Chúa. Xin cho chúng con biết hết lòng đáp lại và dốc sức tìm kiếm Nước Trời. Amen.*

TỪ BỎ ĐỂ ĐƯỢC NHẬN LÃNH

“Ai trong anh em không từ bỏ hết những gì mình có, thì không thể làm môn đệ tôi được.” (Lc 14,33)

Suy niệm: Chúa Giê-su đưa ra tiêu chuẩn để trở thành môn đệ của Ngài: đó là phải biết “từ bỏ”. Sự từ bỏ này không chỉ đơn thuần là buông bỏ những vật chất bên ngoài, mà còn bao gồm việc từ bỏ những ham muốn, thói quen xấu và mọi điều cản bước chúng ta tiến gần hơn đến Chúa. Tuy nhiên, lời mời gọi này không hề dễ dàng. Nó đòi hỏi chúng ta phải hy sinh và quyết tâm mỗi ngày. Khi sẵn lòng từ bỏ tất cả những gì mình có, chúng ta mở lòng để đón nhận tình yêu và ân sủng của Thiên Chúa. Nhờ đó, chúng ta tìm thấy sự tự do đích thực - tự do khỏi những ràng buộc của tội lỗi và những lo toan của cuộc sống.

Mời Ban: Điều gì đang cản trở bạn trên hành trình trở thành người môn đệ đích thực của Chúa? Có thể là nỗi lo lắng về tương lai, sự bận rộn với công việc, lòng

ham mê của cải vật chất hay những thói quen xấu đã ăn sâu vào cuộc sống hàng ngày. Hãy đặt mình trước mặt Chúa và tự hỏi: tôi phải từ bỏ điều gì để có thể theo Chúa một cách trọn vẹn hơn? Nhớ rằng, từ bỏ để trở thành môn đệ Chúa không phải là một sự mất mát, mà là một cơ hội để đón nhận những điều tốt đẹp gấp trăm từ Thiên Chúa.

Sống Lời Chúa: Quyết tâm từ bỏ lòng tham lam hưởng thụ, thay vào đó, bạn sẵn sàng chia sẻ những gì bạn có để dành cho hoạt động bác ái.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa mời gọi con sẵn lòng từ bỏ mọi sự để thuộc trọn về Chúa. Xin ban cho con sự khôn ngoan sáng suốt để nhận ra những điều đang cản trở con đến gần Ngài, và xin ban cho con lòng can đảm mạnh mẽ để con sẵn sàng từ bỏ chúng. Amen.*

LÝ DO ĐI TÌM

*“...đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất.
Thắp đèn, rồi quét nhà, moi móc tìm cho
kỳ được...” (Lc 15,4.8)*

Suy niệm: Một trong những ngành nghề phổ biến của người Do Thái ngày xưa là chăn nuôi gia súc. Những gia đình khá giả sở hữu hàng ngàn chiên cừu là chuyện bình thường. Người chăn chiên được nói ở đây chỉ có 100 con chiên, nghĩa là rất ít. Đã có ít mà lại lạc mất một con thì tiếc lắm. Cho nên, người mục tử sẵn sàng để lại 99 con kia trên núi cấp tốc đi tìm ngay con chiên lạc. Cũng thế, người phụ nữ này có 10 đồng tương đương với thu nhập của 10 ngày công là cả một gia tài. Mất một đồng là mất cả một ngày công vất vả, bà tiếc lắm. Thế nên bà bỏ công quét nhà, moi móc mọi góc ngách tìm kiếm ngay trong đêm mà không đợi đến sáng hôm sau. Con người còn quý giá hơn thế nhiều vì được Thiên Chúa dựng nên giống hình ảnh Thiên Chúa, lại được Đức Giê-su cứu chuộc bằng giá

máu của Người. Vậy nếu ai đó lỡ phạm tội mà sám hối trở về thì cả thiên đàng vui mừng khôn xiết.

Mời Ban: Trong tháng cầu cho các đấng linh hồn này, chúng ta dâng lời cầu nguyện kết hợp với hy sinh và việc lành phúc đức để xin Chúa thanh luyện linh hồn những người đã qua đời, cho họ sớm được giải thoát khỏi chốn luyện hình và được hưởng nhan thánh Chúa. Nhờ đó chúng ta cũng được hoà chung niềm vui với triều thần thánh trên thiên đàng.

Sống Lời Chúa: Dâng lời cầu nguyện và làm việc hy sinh để tưởng nhớ và cầu nguyện cho người đã khuất.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa không muốn một ai trong chúng con phải hư mất. Xin vì lòng thương xót Chúa, cho các linh hồn đã qua đời được sớm hưởng nhan thánh Chúa. Amen.*

SỐNG NHƯ CON CÁI SỰ SÁNG

“Con cái đời này, khi đối xử với đồng loại, thì khôn khéo hơn con cái sự sáng.” (Lc 16,8b)

Suy niệm: Chúng ta thường cảm thấy khó hiểu vì dường như Chúa Giê-su đưa người “*quản lý bất lương*” ra làm gương mẫu trong khi có bằng chứng rõ ràng ông ta đã thâm lạm của cải của chủ mình. Ngài đã từng gọi những người giống như “*nhà phú hộ kia*” là “*đô đốc*” khi coi tiền của như cùng đích để chỉ hưởng thụ của cải chóng qua đời này mà không lo “*làm giàu trước mặt Thiên Chúa*”; bởi vì không phải “*mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu*” (x. Lc 12,16-21). Thực ra Chúa đã có chủ ý khi gọi người quản lý đó là “*bất lương*”. Ngài có khen chăng là khen ông ta “*khôn khéo*” biết lo xa cho tương lai của mình. Qua đó Ngài dạy các môn đệ là “*con cái sự sáng*” phải biết khôn ngoan trong việc sử dụng tiền của đời này. Sự khôn ngoan của “*con cái sự sáng*” hệ tại ở chỗ

biết phân định để sử dụng tiền của như phương tiện để đạt tới Thiên Chúa là cứu cánh cuộc đời, và từ bỏ chúng mỗi khi chúng làm phương hại mối liên hệ với Thiên Chúa và cản trở con đường đến với Ngài.

Mời Ban: Con người ngày nay thường dựa vào tiền bạc để tạo chỗ đứng cho mình trong xã hội. Còn bạn, bạn đã làm gì để ‘tạo chỗ đứng’ cho mình trong Nước Trời? Bạn có biết cho đi, biết san sẻ những gì mình có cho người túng thiếu? Bạn đã làm gì để hướng tới giá trị của cuộc sống vĩnh hằng?

Sống Lời Chúa: Tiết giảm những chi tiêu không thiết yếu để sẵn sàng chia sẻ với người túng nghèo.

Câu nguyện: *Lạy Chúa, xin ban cho con sự khôn ngoan của con cái sự sáng để con dám từ bỏ những gì là chóng qua và chỉ chọn Chúa là gia nghiệp đời con.*

ĐỀN THỜ CHÚA LÀ NƠI THÁNH

Đền thờ Đức Giê-su muốn nói ở đây là chính thân thể Ngài. (Ga 2,21)

Suy niệm: Thiên Chúa Đấng vô hình, hiện diện ở khắp mọi nơi, lại muốn chọn một nơi làm điểm hẹn với dân Ngài. Thế mà đền thánh, biểu tượng của sự hiện diện của Thiên Chúa và là điểm hẹn của Chúa với Dân Ngài đang bị biến thành nơi buôn bán xô bồ. Có cảm nhận được địa vị tuyệt đối, ưu việt của Thiên Chúa mới hiểu được việc ‘chiếm dụng đền thờ’ xúc phạm đến Ngài cách nặng nề như thế nào. Mà có ai cảm nhận được điều đó sâu xa hơn chính Con Thiên Chúa là Đức Giê-su Ki-tô? Phải chăng chính vì thế mà Đấng tự xưng là “hiền lành và khiêm nhường trong lòng” cũng phải áp dụng biện pháp mạnh để tái lập tính cách linh thánh, bất khả xâm phạm của đền thờ, biểu tượng của chính thân thể Ngài: “Đền thờ Đức Giê-su muốn nói ở đây là chính thân thể Ngài”.

Mời Ban: Nhìn nhận địa vị ưu việt của

Thiên Chúa trong cuộc sống của mình là dành cho Ngài một đền thờ bất khả xâm phạm để Ngài hiện diện và được tôn thờ cách ưu tiên, xứng đáng địa vị của một vị Thiên Chúa. Điểm hẹn dành cho Thiên Chúa chính là thân thể Chúa Giê-su, nghĩa là các bí tích – cách riêng bí tích Thánh Thể, Hội Thánh, và chính tâm hồn mỗi người.

Sống Lời Chúa: Tìm gặp Chúa nơi những điểm hẹn của Ngài : - trong tâm hồn bạn bằng việc cầu nguyện; - trong chính thân thể Đức Giê-su bằng việc lãnh nhận các bí tích và xây dựng Hội Thánh, ngay tại giáo xứ của bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin đốt lên trong con ngọn lửa nhiệt thành nhà Chúa, và xin thánh hoá con, để con dâng hiến tâm hồn con làm đền thờ Chúa ngự trị đến muôn đời. Amen.*

DÂNG CHO CHÚA TẤT CẢ

“Thầy bảo thật anh em, bà góa nghèo này bỏ vào thùng nhiều hơn ai hết.” (Mc 12,43)

Suy niệm: Thi hào Tagore (Ấn Độ) viết một bài thơ kể về một người ăn xin gặp Đức Vua đi vi hành. Anh mừng thầm vì phen này chắc sẽ được Đức Vua ban tặng. Nào ngờ, chính Đức Vua lại chìa tay xin anh bô thí. Bối rối, ngỡ ngàng, người hành khất lấy ra một hạt thóc từ trong cái bị của mình và dâng cho Đức Vua. Buổi tối về đến nhà anh đổ bị thóc ra thì thấy một hạt vàng lấp lánh nằm giữa những hạt thóc... Anh đã khóc vì hối tiếc: “Phải chi lúc đó tôi dâng tất cả bị thóc này cho Đức Vua”!... Bà góa nghèo trong Phúc Âm chỉ dâng cúng hai đồng xu nhỏ cho đèn thờ, nhưng bà đã không phải hối tiếc. Chúa đã nhìn thấy bà, Ngài không đánh giá theo số lượng nhưng ở tấm lòng. Chúa đã ca ngợi bà là *người dâng cúng nhiều nhất* vì bà đã *dâng tất cả*.

Mời Bạn nhìn lại sự dâng hiến của bạn cho

Chúa, như thời giờ, tiền bạc, sức lực, những sự dâng cúng của bạn cho các công cuộc bác ái từ thiện... Sự đóng góp của bạn có phát xuất từ tấm lòng đối với Chúa không, hay chỉ vì tiếng khen, hay cũng chỉ bởi tiền dư bạc thừa? Mỗi ngày hãy nhìn xem Chúa đã yêu bạn thế nào, để bạn biết quảng đại đáp trả bằng sự dâng hiến tất cả cuộc đời cho Ngài, với tất cả tấm lòng.

Sống Lời Chúa: Dâng những hy sinh nhỏ bé, những việc làm tâm thường, hay thời giờ, tiền của để phục vụ Chúa với tất cả tấm lòng.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, con xin dâng cho Chúa con người của con, trí nhớ, trí hiểu, tự do, mọi sự Chúa ban cho con, con xin dâng lại cho Chúa, chỉ xin Chúa ban cho con tình yêu và ân sủng của Chúa, thế là đủ cho con rồi.*

THA THỨ NHƯ CHÚA THỨ THA

“Dù nó xúc phạm đến anh một ngày đến bảy lần rồi trở lại nói với anh: Tôi hối hận, thì anh cũng phải tha cho nó.” (Lc 17,4)

Suy niệm: Lev Tolstoy, văn hào Nga, kể chuyện một người hành khất đến xin đại gia nọ bố thí. Ông này không cho gì cả mà còn lấy đá ném vào người kẻ ăn xin. Ông ăn xin nhặt hòn đá cất giữ chờ ngày ném trả lại. Nhiều năm sau, nhà phú hộ phạm pháp, bị tịch biên tài sản và vào tù. Kẻ xin ăn theo chân đoàn áp tải cầm đá toan ném vào tù nhân để rửa nhục. Tuy nhiên, khi thấy kẻ thù tay bị cùm, gương mặt thì tiều tụy, ông thả hòn đá xuống đất tự nhủ: “Tại sao bao nhiêu năm qua, ta lại mang nặng hòn đá kia? Con người này, giờ đây chỉ là một kẻ khốn khổ như ta.” Khi phạm tội, chúng ta ném đá Thiên Chúa. Nhưng Ngài không cất giữ những hòn đá xúc phạm kia. Nơi Chúa Giê-su, Thiên Chúa tha thứ cho kẻ có tội

thật lòng ăn năn. Ngài dạy chúng ta cũng noi gương Ngài tha thứ cho kẻ xúc phạm chúng ta. Sự tha thứ Chúa đòi hỏi là tha không giới hạn. Hễ người anh em cần tha thứ là chúng ta sẵn sàng để tha cho họ.

Mời Ban: Vì nuôi thù tích oán, người hành khất kia vừa đói ăn phần xác vừa nghèo đi về tinh thần. Nếu không tha thứ cho anh em, hòn đá cắn hờn, thù oán làm cho tâm hồn ta nặng nề, bất an, không còn chỗ để yêu thương. Mối thù hận như vi khuẩn độc hại đục ruồng, huỷ hoại nhân cách của ta, tiêu huỷ những năng lực và cơ hội ơn phúc Chúa ban để phục vụ tha nhân.

Sống Lời Chúa: Khi có người xúc phạm đến tôi và tôi thấy khó lòng tha thứ cho họ, tôi nhìn lên Thập giá Chúa và cầu xin cho tôi theo gương Chúa tha thứ cho anh em mình.

Câu nguyện: *Hát 'Kinh Hòa Bình'.*

“CON CHỈ LÀ ĐẦY TỚ VÔ DỤNG”

“Đối với anh em cũng vậy: khi đã làm tất cả những gì theo lệnh phải làm, thì hãy nói: chúng tôi là những đầy tớ vô dụng, chúng tôi đã chỉ làm việc bổn phận đầy thôi.” (Lc 17,10)

Suy niệm: Các học sinh sau một năm học tập tốt, nhận được những phần thưởng dành cho học sinh xuất sắc, tiên tiến... Nói đúng ra, các em chỉ làm việc bổn phận của các em. Những người có công trong việc này là thầy cô, là cha mẹ, v.v... đang vui mừng trước thành quả mà các em đạt được, các vị đó lại không được thưởng. Xét cho cùng, các vị đó cũng chỉ làm việc bổn phận mà Thiên Chúa đã trao phó qua thiên chức của mình. Thật thế, Thiên Chúa không phải là người mắc nợ chúng ta khi chúng ta làm việc bổn phận của mình. Thế nên, thái độ đúng đắn nhất của tôi là khiêm tốn nhìn nhận: *“Tôi chỉ là đầy tớ vô dụng, tôi đã chỉ làm những việc bổn phận đầy thôi.”* Đối lại,

khi chúng ta khiêm tốn như thế thì Thiên Chúa lại hết sức quảng đại và còn khiêm tốn hơn cả chúng ta nữa trong cách Ngài cư xử với chúng ta khi chúng ta sống như “những tôi tớ trung thành và khôn ngoan”: “Chủ sẽ thất lưng, đưa họ vào bàn ăn và đi lại hầu hạ họ” (Lc 12,37) và còn cất nhắc họ lên “coi sóc tất cả tài sản mình” (Mt 24,47).

Mời Ban: Khi kiểm điểm đời sống hoặc xét mình lãnh nhận bí tích hoà giải, chúng ta thường quá chú trọng đến những tội như “lo ra chia trí khi đọc kinh luôn luôn, khi ít khi nhiều, khi nào cũng có” mà quên xét xem mình đã chu toàn việc bổn phận của mình hay chưa.

Sống Lời Chúa: Mỗi sáng tự nhắc nhở mình làm tốt việc bổn phận hôm nay và dâng cho Chúa công việc bạn sắp làm.

Cầu nguyện: *Đọc kinh “Tôi Thú Nhận”.*

HAI NHỊP CỦA LÒNG BIẾT ƠN

“Thế thì chín người kia đâu?” (Lc 17,17)

Suy niệm: Tháng 2 năm 2006, tờ Thời Báo San Francisco đưa tin một nhóm cứu hộ đã cật lực nhiều giờ để cứu con cá voi mắc lưới trên biển. Thoát chết, sau khi bơi lượn nhiều vòng bày tỏ niềm vui, nó quay lại “nựng” từng người thợ lặn, đẩy nhẹ nhẹ quanh người họ. Chàng trai trực tiếp cắt sợi dây ở miệng cá voi nói mắt nó cứ nhìn theo anh mãi. Mạng sống của chín người phong cũng bị cột chặt vào tấm lưới phong cù. Thế nhưng, sau được gỡ khỏi, họ quên trở lại bày tỏ tâm tình cơ bản của kẻ thọ ơn. Não trạng coi mình đương nhiên được hưởng, vì là Dân Chúa chọn, đã tạo ra mẫu số chung “ăn cháo đá bát” này. Ngạn ngữ Pháp nói lòng biết ơn là *“trí nhớ của con tim”*. Người Sa-ma-ri này trở lại cảm ơn Đức Giê-su vì quả tim anh cảm nhận việc Ngài làm cho anh không phải là chuyện đương nhiên mà là ân huệ lớn lao mà tình yêu Chúa dành cho anh.

Mời Ban: Con cá voi dạy cho bạn hai nhịp phải làm khi nhận một ân huệ: (1) cảm nếm hạnh phúc của ân huệ đem lại (boi lượn nhiều vòng); (2) bày tỏ tâm tình tạ ơn cách cụ thể (“nặng” từng người). Thiếu một trong hai nhịp này, bạn chưa có *“trí nhớ của con tim.”*

Chia sẻ: Bạn nghĩ sao về nhận định của thánh I-nha-xi-ô: *“Lòng vô ơn là sự lạnh lùng với những món quà và hồng ân nhận được. Nó là nguyên do và khởi đầu của tội lỗi và mọi điều tội tệ”?*

Sống Lời Chúa: Xét xem tôi thường tỏ ra vô ơn với ai và thực hiện một cử chỉ cụ thể với người đó để tỏ lòng biết ơn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, chúng con thường kêu xin hơn là bày tỏ lòng tri ân mỗi khi cầu nguyện. Xin giúp chúng con nhớ rằng mọi sự là hồng ân, để chúng con luôn sống trong tâm tình biết ơn sâu xa với Chúa và người khác.*

NƯỚC THIÊN CHÚA ĐÃ ĐẾN

“Triều đại Thiên Chúa không đến một cách hiển nhiên có thể quan sát được... vì này Triều Đại Thiên Chúa đang ở giữa các ông.” (Lc 17,21)

Suy niệm: Mục đích sứ vụ của Đức Giê-su là thiết lập Nước Thiên Chúa ngay ở thế gian này; cho nên trọng tâm giáo huấn của Ngài cũng là lời rao giảng Nước Trời. Nước ấy đã bắt đầu và chỉ hoàn tất trong ngày cánh chung khi Ngài lại đến trong vinh quang. Với sự hiện diện của Đức Giê-su và các hoạt động: rao giảng, chữa lành bệnh tật, xua trừ ma quỷ... lời các ngôn sứ đã loan báo về thời đại cứu thế nay đã được ứng nghiệm (x. Lc 4,18.21). Và Đức Giê-su chính là hiện thân của *“Triều đại Thiên Chúa đang ở giữa chúng ta”* rồi. Nước Thiên Chúa, ai cũng được mời gọi bước vào, chỉ với một điều kiện: *“Hãy sám hối và tin vào Tin Mừng”* (Mc 1,15).

Mời Ban: Quả thật, Nước Thiên Chúa đã hình thành và hiện diện giữa những người

thật, việc thật mà bạn đang gặp gỡ, tiếp xúc. Nước đó đang hiện thực nơi những màu nhiệm cứu độ được diễn ra hằng ngày trong thánh lễ, cũng như nơi những tâm hồn đơn sơ, bé nhỏ, những con người thành tâm thiện chí. Phần bạn, bạn có ở trong số những người đang nỗ lực thực thi những giá trị Tin Mừng để Nước Thiên Chúa tiếp tục toả lan trong thế giới này không?

Sống Lời Chúa: Để Nước Chúa ngày càng lan rộng, mời bạn thực thi những giá trị Tin Mừng trong mọi hoạt động trong cuộc sống của bạn.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa yêu thương hết mọi người và Chúa muốn quy tụ tất cả trong vương quốc tràn đầy tình yêu, sự thật và công lý của Chúa. Xin giúp chúng con sống thế nào để người khác nhận ra Nước Chúa đang hiện diện ở giữa họ. Amen.*

CHỌN LỰA KHÔN NGOAN

“Ai tìm cách giữ mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình, thì sẽ bảo tồn được mạng sống. Thầy nói cho anh em biết: Đêm ấy, hai người đang nằm chung một giường, thì một người sẽ được đem đi, còn người kia bị bỏ lại.” (Lc 17,32-34)

Suy niệm: Số phận của mỗi người, trong ngày phán xét, “được đem đi” hay “bị bỏ lại” – nghĩa là được cứu độ hay bị loại ra – là quyền của Thiên Chúa, nhưng đồng thời cũng tùy ở sự chọn lựa, ở cách sống của ta hôm nay. Chúa Giê-su lấy chuyện ông Nô-e và ông Lót trong Cựu Ước để minh họa điều đó: hai ông đã bỏ lại tất cả để đi theo đường lối của Thiên Chúa, vì thế họ được cứu; còn những người cố bám lấy những gì thuộc về thế gian thì bị huỷ diệt. Sống trên đời ai cũng phải chọn lựa, vấn đề là phải biết phân định để chọn lựa cách khôn ngoan. Và tiêu chuẩn để chọn đúng là:

“Được lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn nào được ích gì” (Lc 9,27).

Mời Ban: Sống là hướng về tương lai, và đương nhiên, không thể không nghĩ tới cơm áo gạo tiền. Nhưng cũng phải nhớ rằng người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, vì ngoài thân xác, con người còn có linh hồn, có sự sống siêu nhiên. Những ai lấy vật chất làm cùng đích để rồi cố bám víu vào nó, cuối cùng nhận ra tất cả chỉ là *“dã tràng xe cát biển đông”* thì đã muộn.

Sống Lời Chúa: Tự vấn trước và sau khi hành động: tôi làm (hoặc đã làm) điều này vì mục đích gì?

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm tạ Chúa đã ban cho chúng con những thực tại trần gian làm nền tảng cho cuộc sống. Xin đừng để chúng con quá ham mê những sự đời này đến mức lạc xa lý tưởng cao đẹp là được cư ngụ trong Nhà Chúa để hưởng phúc muôn đời. Amen.*

KIÊN TRÌ CẦU NGUYỆN

“Chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao?” (Lc 18,7a)

Suy niệm: Đã nhiều lần Đức Giê-su dạy các tông đồ cầu nguyện. Thế nhưng trước viễn cảnh những thách đố lớn lao của cuộc cánh chung, Ngài vẫn tỏ ra lo lắng, trong ngày ấy *“liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng?”* Vì thế, để có thể trung thành *“đứng thẳng và cất cao đầu lên”* trong ngày ấy (x. Lc 21,28), Ngài nhân mạnh phải kiên trì, *“cầu nguyện luôn không được nản chí”*. Để cố gắng thuyết phục chúng ta, Đức Giê-su ‘bạo’ đến mức đưa hình ảnh một ông quan toà ‘trên không sợ trời, dưới chẳng nể ai’ để đối lập với Thiên Chúa là Đấng giàu lòng thương xót. Nếu viên quan toà bất chính này còn chấp nhận xử vụ kiện cho bà goá kiên trì kêu nài, thì *“chẳng lẽ”* Thiên Chúa lại không đáp lại

lời con cái Ngài kêu xin hay sao?

Mời Ban: Kiên trì là tiếp tục cầu nguyện không ngừng dù ta chưa được như ý mong muốn. Kiên trì là luôn tin tưởng vào Chúa là Cha nhân từ vẫn đang ở bên chúng ta dù ta đang vất vả chống chọi với muôn vàn khó khăn. Kiên trì cầu nguyện như thế lại chính là cánh cửa để Chúa ban ơn sức mạnh giúp ta luôn trung tín cho đến cùng giữa bao thử thách trong cuộc sống thường ngày. Mời bạn nhìn lại những điều mình đã cầu xin bấy nay mà ‘cảm thấy’ vẫn chưa được, để nhận ra Chúa vẫn hiện diện và nâng đỡ mình trong từng biến cố đó.

Sống Lời Chúa: Mỗi khi cầu xin Chúa điều gì, mời bạn nói thêm: *“Xin đừng theo ý con, mà xin vâng theo ý Chúa.”*

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin dạy chúng con cầu nguyện. Chúng con tin thác vào Chúa. Chúng con tin vào Lời Chúa đang nói với chúng con. Amen.*

NIỀM VUI VÀ HY VỌNG LỚN LAO

“Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người đầy quyền năng và vinh quang ngự trong đám mây mà đến.” (Mc 13,26)

Suy niệm: Chúa sẽ lại đến. Đó là điều chắc chắn, nhưng khi nào và như thế nào, thì không ai biết. Mỗi khi xảy ra tai ương, như chiến tranh, động đất, bão lũ... hoặc những hiện tượng thiên nhiên khác thường, người ta lại lo lắng bất an, vì nghĩ rằng “ngày ấy” đã đến. Họ mặc định rằng ngày tận thế là ngày u ám đáng kinh sợ, ngày của huỷ diệt. Trái lại, đối với những ai mong đợi ngày Đức Ki-tô lại đến, thì “ngày ấy” lại là niềm vui và niềm hy vọng lớn lao vì đó là lúc “*anh em sắp được cứu độ*” (Lc 21,28).

Mời Ban: Vậy chúng ta phải chuẩn bị cho ngày đó như thế nào? Một ngày kia thánh Gio-an Bô-tô-hô hỏi học trò mình: “Đa-minh Sa-vi-ô, nếu ngày mai con chết, con sẽ làm gì?” Đa-minh Sa-vi-ô trả lời: “Con vẫn chơi đùa, ăn uống bình thường bởi vì ngày nào

con cũng chuẩn bị sẵn sàng để được gặp Chúa.” Vâng! “*Phải tỉnh thức và cầu nguyện luôn*”, chu toàn bổn phận hằng ngày của mình, “*đừng để mình ra nặng nề vì chè chén say sưa, lo lắng sự đời*” (Lc 21,36.34). Với tâm thế đó, chúng ta sẽ không còn sợ hãi mà trái lại đón chờ ngày Chúa lại đến trong bình an, vui tươi và hy vọng.

Sống Lời Chúa: Chu toàn công việc bổn phận hằng ngày của mình trong tinh thần phục vụ khiêm tốn với tâm niệm: “*Tôi chỉ là người tôi tớ vô dụng, tôi chỉ làm việc bổn phận đầy thôi*” (x. Lc 17,10).

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, chúng con mong đợi Chúa lại đến, xin cho chúng con biết dùng những giây phút hiện tại để thờ phượng Chúa và phục vụ tha nhân, ngõ hầu mai ngày chúng con được kết hợp hạnh phúc với Chúa mãi mãi trên Nước Trời. Amen.*

CHÚA BIẾT CON CẦN CHÚA

Nghe thấy đám đông đi qua, anh ta hỏi xem có chuyện gì. (Lc 19, 36)

Suy niệm: Người mù thành Giê-ri-khô biết rõ mình cần gì: Anh ta biết mình mù loà và anh muốn được sáng mắt. Điều quan trọng là anh biết chọn đúng người để kêu cầu: Anh không thấy, nhưng anh có thể nghe để nhận biết “ông Giê-su Na-da-rét là Con vua Đa-vít”, là Đấng Ki-tô cứu thế; anh cũng không bị câm, nên anh gào to lên: “Lạy ông Giê-su, Con vua Đa-vít, xin rủ lòng thương tôi”. Anh biết anh cần Chúa nên anh dùng mọi phương thế anh có để đến với Ngài. Nhưng điều quan trọng hơn cả là Chúa cũng biết anh cần Chúa. Chúa “truyền dẫn anh ta đến” gặp Chúa và Ngài hỏi anh muốn gì. Thật phúc cho anh vì điều anh muốn cũng là điều Chúa muốn làm cho anh. Và Ngài ban cho anh nhiều hơn điều anh xin: Anh nhìn thấy được và anh đi theo Ngài.

Mời Ban: Mù con mắt thể lý thì bất tiện đủ điều, nhưng mù con mắt Đức Tin lại còn đáng sợ và khó khăn hơn nữa. Đó là khi chúng ta bon chen chạy theo quyền lực, tìm kiếm tiền của, hay khi chúng ta ham mê hưởng thụ đến nỗi không cảm thấy mình cần Chúa, cũng không nhận thấy Ngài hiện diện nơi tha nhân. Bạn hãy mang lấy tâm trạng của anh mù, để biết mình không thể sống mà thiếu Chúa, và khắc phục mọi rào cản để đến và ở lại với Chúa.

Sống Lời Chúa: Tận dụng những khoảnh khắc trong ngày để dâng lên Chúa một lời nguyện tắt nói lên tâm tình thân thiết của bạn với Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa đã thắp sáng con mắt tâm hồn anh mù để anh nhận ra Chúa. Xin Chúa cho con được sáng con mắt đức tin để con nhận ra con cần Chúa và phó thác đời con trong tay Chúa. Amen.*

TỪ 5% THÀNH 100%

Ở Giê-ri-khô, có một người tên là Da-kêu; ông đứng đầu những người thu thuế, và là người giàu có. Ông ta tìm cách để xem cho biết Đức Giê-su là ai. (Lc 19,2-3)

Suy niệm: Baden Powell, nhà sáng lập phong trào hướng đạo, có nói: “Nơi một kẻ cướp của giết người cũng có ít là 5% lương thiện.” Nếu quả thật như thế, thì sự lương thiện của ông Da-kêu ít gì cũng đạt được con số 5% tối thiểu đó, bởi vì ông vẫn có một tâm hồn khao khát hướng về sự thiện: ông muốn biết Đức Giê-su, hiện thân của Sự Thiện Tuyệt Đối, và ông hăm hở tìm cách để được nhìn thấy Ngài dù có phải leo vắt vèo trên một cành cây với tấm thân ‘thiếu thược’ của ông. Ông Da-kêu quả là dễ thương, phải không bạn? Thế nhưng, mấy ai đã nhận ra điều đó! Còn Chúa Giê-su, Đấng “*không nỡ giập tắt tim đèn còn khói*”, đã nhìn thấy và kêu gọi ông, và Ngài đã biến đổi ông trở nên một con người 100% lương thiện.

Mời Bạn: Cái nhìn của Chúa thấy được sự

lượng thiện ẩn khuất trong đáy lòng người ta. Lời gọi của Chúa có sức khơi gợi khả năng hướng thiện ấy thành một cuộc hoán cải đích thực. Bạn cứ bộc bạch tất cả tâm lòng của mình trước cái nhìn của Chúa đi! Và bạn hãy sẵn sàng lắng nghe tiếng Chúa thì thâm trong lòng bạn đi! Chúa sẽ biến đổi bạn. Và bạn cũng nhìn người khác bằng cái nhìn của Chúa để thấy được và khơi gợi được khả năng hướng thiện nơi anh chị em mình.

Chia sẻ: Ôn lại kinh nghiệm hoán cải của Đa-kêu mỗi khi bạn bi quan về mình hay về người khác vì cứ sa ngã mãi về một tội lỗi nào đó.

Sống Lời Chúa: Bạn nghiền ngẫm một câu Lời Chúa thật nhiều lần cho tới khi tâm hồn bạn được Lời Chúa đánh động.

Cầu nguyện: *Dành ít phút thinh lặng để tâm sự với Chúa.*

VINH DỰ ĐƯỢC CHÚA TÍN NHIỆM

“Người quý tộc gọi mười người trong các tôi tớ của ông đến, phát cho họ mười yên bạc và nói với họ : Hãy lo làm ăn sinh lợi cho tới khi tôi đến.” (Lc 19,13)

Suy niệm: Cha Thomas H. Green trong cuốn “Cỏ Dại Giữa Lúa Đồng” nhận xét nhiều người quan niệm Thiên Chúa đối với con người giống như ông thợ sản xuất đồng hồ, sau khi làm ra thế giới không còn mối liên hệ nào với những gì mình đã tạo ra nữa. Có những người khác lại coi Thiên Chúa như người điều khiển con rối: con người phải tuân thủ theo một định mệnh khe khắt giống như những quân cờ di động hoàn toàn theo ý định độc đoán của người chơi cờ, không có chỗ cho những nhận định và chọn lựa tự do nữa. Tất cả những suy nghĩ đó đều không đúng với Thiên Chúa. Đức Giê-su kể dụ ngôn người chủ trao cho các đầy tớ tài sản của mình là những yên bạc để sinh lợi trong khi ông đi vắng, nghĩa là Ngài không coi chúng ta là những ‘thiên

lôi chỉ đâu đánh đó’, mà muốn coi chúng ta như những người tôi trung, năng động đầy sáng tạo và tinh thần trách nhiệm đối với Nước của Ngài.

Mời Bạn: Được Thiên Chúa tín nhiệm, bạn hãy biết ơn và tin tưởng nơi Ngài. Bạn hãy dùng tài năng của mình là yến bạc Chúa ban cho để phát triển gia sản chung của cả nhân loại là thế giới này ngày càng tốt đẹp theo đúng chương trình của Thiên Chúa.

Sống Lời Chúa: Kiên quyết loại trừ thói xấu lười biếng (thể hiện qua tính lười học, lười lao động, thói cờ bạc, rượu chè...) để siêng năng phục vụ tha nhân qua việc bỏn phận của mình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin soi sáng cho con biết Chúa muốn con làm gì và khi làm xin cho con biết phải làm thế nào cho đẹp lòng Chúa.*

Hoặc đọc kinh “Sáng Soi”.

BIẾT LÀM THEO LỜI CHÚA

“Ai thi hành ý muốn của Cha tôi, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi.” (Mt 12,50)

Suy niệm: Là người thân của người nổi tiếng là một vinh dự. Với ta, được là người thân của Chúa là vinh dự còn lớn lao hơn; nhưng điều kiện để trở thành người thân ấy – làm theo ý Chúa – thì ta chưa sẵn lòng chấp nhận. Điều này khác xa với Đức Mẹ, đáng được xưng tụng có phúc vì là mẹ Chúa Giê-su hai lần. Một lần là mẹ theo nghĩa thể lý, mang thai, sinh ra con mình. Lần khác như Chúa Giê-su nói trong Tin Mừng hôm nay, trở thành người nhà, mẹ của Ngài, do hơn ai hết, Mẹ đã hoàn toàn vâng phục, thực thi thánh ý Chúa trong đời mình. Tiếng *Fiat (Xin vâng)* không chỉ được thốt ra trong ngày Truyền tin, nhưng còn được lặp lại mọi ngày trong đời Mẹ, ngay thời ấu thơ khi dâng mình cho Chúa trong Đền thờ, và cách đặc biệt dưới chân thập giá.

Mời Ban: Dâng mình cho Chúa để thuộc trọn về Ngài, đó là cơ hội tốt nhất để toàn tâm toàn ý thực hiện thánh ý Chúa, là cung cách sống hiếu thảo với Chúa của Mẹ Ma-ri-a. Mời bạn chiêm ngắm mẫu gương của Mẹ, để rồi noi theo mẫu gương này. Chúa muốn bạn làm gì để sống hiếu thảo với Chúa Cha, đồng hình đồng dạng với Chúa Giê-su hơn?

Sống Lời Chúa: Nhân ngày lễ hôm nay, tôi cầu nguyện cho những người sống đời thánh hiến, cũng như cho mọi người sẵn lòng vâng theo ý Chúa, trở thành người thân của Ngài.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, cảm tạ Chúa cho con trở thành người thân của Ngài. Xin thánh hóa ước muốn, trí khôn, trí hiểu của con, để con thực thi thánh ý Chúa theo gương Mẹ Ma-ri-a. Nhờ vậy, con có thể thật sự là người nhà của Chúa. Amen.*

NHÀ THỜ LÀ NHÀ CẦU NGUYỆN

“Đã có lời chép rằng: Nhà Ta sẽ là nhà cầu nguyện.”(Lc 19,46)

Suy niệm: Đành rằng ta có thể cầu nguyện với Chúa bất cứ lúc nào và ở đâu, nhưng nhà thờ vẫn là nơi xứng hợp nhất cho việc thờ phượng này. Đền thờ Giê-ru-sa-lem lộng lẫy hay bất cứ nhà thờ nào, dù bằng tranh tre nứa lá, vẫn là nơi được thánh hóa, điểm qui tụ con cái Chúa đến phụng thờ Ngài. Vì thế, những gì không liên quan hoặc đối nghịch đến việc phụng thờ ấy đều bị Chúa lên án. Nhà thờ là nơi Thiên Chúa gặp gỡ con người, ta đến nhà thờ để thật sự gặp gỡ Chúa, chứ không vì một ai khác. Thiên Chúa quy tụ người tín hữu thành cộng đoàn phụng vụ quanh hai bàn tiệc Lời Chúa và Thánh Thể, để cùng với Chúa Kitô, hiệp thông với Ngài, chia sẻ ước mơ về Nước Trời trên trần thế, cũng như cảm nếm sự sống của Ngài ngay trong cuộc sống hôm nay. Nhờ sự hiệp thông với Thiên

Chúa ấy, ta được sai đi cuối Thánh lễ, trở thành người làm chứng, giới thiệu Tin Mừng cho con người thời đại.

Mời Ban: Tiền có thể mua được máu, nhưng không mua được sự sống. Tiền có thể làm nên những đền thờ nguy nga tráng lệ, song không thể mua được Thiên Chúa ngự trong đền thờ. Đền thờ tâm hồn bạn vẫn là đền thờ được Thiên Chúa ưa chuộng hơn cả, bạn hãy lo tô điểm, trang hoàng cho đền thờ ấy.

Sống Lời Chúa: Chỉ có lời cầu nguyện bằng đôi tay giơ lên với tâm hồn trong sạch mới mong đẹp lòng Thiên Chúa. Tôi sẽ chú ý đến lời cầu nguyện kèm theo đời sống tốt lành này.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con thờ lạy Chúa ngự trong đền thờ tâm hồn con. Xin biến đổi tâm hồn con để ngày càng trở nên cung điện xứng đáng cho Chúa ngự. Amen.*

CHÚNG TA SẼ SỐNG LẠI

“Vi đối với Người, tất cả đều đang sống.”
(Lc 20,38)

Suy niệm: Nhóm Xa-đốc kể câu chuyện người đàn bà khi sống lại làm sao có thể đồng thời có bảy người chồng để biện minh cho việc họ chối bỏ sự sống đời sau. Đức Giê-su phá cái bẫy của họ bằng cách trích dẫn Thánh Kinh để chứng minh sự sống lại hay sự sống đời sau là điều có thật. Qua đời sau, không còn chuyện dựng vợ gả chồng như các mối quan hệ đời này, mà con người lúc ấy tựa các thiên thần. Họ được hưởng kiến Thiên Chúa trực tiếp ‘diện đối diện’, được tham dự vào sự sống Thiên Chúa, chung hưởng vinh quang của Ngài. Thánh Phao-lô giải thích: *“Việc kẻ chết sống lại cũng vậy: gieo xuống thì hư nát, mà chồi dậy thì bất diệt; gieo xuống thì hèn hạ, mà chồi dậy thì vinh quang; gieo xuống thì yếu đuối, mà chồi dậy thì mạnh mẽ; gieo xuống là thân thể có sinh khí, mà chồi dậy là thân*

thể có thần khí” (1Cr 15,42-44).

Mời ban: Là con cái Thiên Chúa, cuộc đời bạn không kết thúc, chấm hết ở thế giới hiện tại, nhưng mở ra, bước vào thế giới của Thiên Chúa. Đời sau, bạn chấm dứt các tương quan vật chất, danh dự, địa vị,... để sống mỗi tương quan cá vị với Thiên Chúa, Cha chúng ta. Chúng ta được “*ngang hàng với các thiên thần.*”

Sống Lời Chúa: Khi tuyên xưng: “*Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại,*” bạn xin Chúa cho mình xác tín hơn, thể hiện niềm xác tín ấy hằng ngày.

Cầu nguyện: “*Ngày lại ngày, ôi lạy Chúa, con vẫn đứng, đứng trước Nhan Ngài. Đôi tay chấp lên ngực, con vẫn đứng, đứng trước Nhan Ngài, ôi lạy Chúa muôn loài... Như đàn hạc hoài hương bay về tổ núi cao, cho đời con phiêu du, tới quê hương ngàn thu.*”

(Lời bài hát: *Đứng trước Nhan Ngài*)

LÀ CÔNG DÂN NƯỚC TRỜI

Đức Giê-su nói: “*Tôi đã sinh ra và đã đến thế gian nhằm mục đích này: làm chứng cho sự thật.*” (Ga 18,37)

Suy niệm: “*Trước đây chúng ta tuân theo lệnh vua và quỳ mọp trước các hoàng đế. Thế nhưng ngày hôm nay chúng ta chỉ quỳ trước sự thật, chạy theo vẻ đẹp và vâng theo tình yêu*” (K Gibran). Đức Giê-su tuyên bố với Phi-la-tô rằng Ngài là vua của một Nước. Tuy nhiên, Nước hay Vương Quốc ấy không thuộc trần gian này như những quốc gia thông thường, nhưng là một Nước đặc biệt độc nhất vô nhị. Đặc biệt vì đó là Nước của Sự Thật. Trong Nước Sự Thật của Ngài, người ta sẽ không còn dùng những thủ đoạn chính trị giả dối, nhưng dựa trên nền tảng là sự thật. Các công dân của Nước này can đảm sống cho sự thật, chết cho sự thật. Đó cũng là Nước của Tình Yêu vì địa vị cao trọng của mỗi công dân dựa trên yêu thương: yêu thương là luật lệ chi

phối mọi sinh hoạt, càng yêu nhiều, càng cao trọng.

Mời Ban: Chọn Đức Ki-tô làm vua là từ bỏ lối sống của thế gian, đó là tôn sùng tiền bạc, bạo lực, hận thù, tham lam... nhưng chọn sống theo những giá trị Tin Mừng của Vương Quốc Sự Thật và Tình Yêu, đó là khó nghèo, hiền lành, khiêm nhu, bao dung, tha thứ.... Hôm nay Vua Giê-su cũng nhìn bạn và hỏi: “*Con có muốn Ta làm Vua của con không?*” Bạn sẽ thưa “vâng” với Chúa chứ?

Sống Lời Chúa: Là công dân của Vương Quốc Sự Thật và Tình Yêu, tôi sẽ nỗ lực đem những giá trị của Tin Mừng thấm nhập vào môi trường mình đang sống.

Cầu nguyện: *Lạy Vua Giê-su, chúng con hạnh phúc được làm công dân của Nước Chúa. Xin cho chúng con cố gắng làm chứng cho sự thật này: Thiên Chúa là Cha yêu thương nhân loại. Amen.*

DÁM CHỌN THẬP GIÁ!

“Ai muốn theo tôi phải từ bỏ mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo.” (Lc 9,23)

Suy niệm: Đứng trước thập giá, khuynh hướng chung là tránh né hay chối từ, bởi mấy ai muốn chọn đau khổ, từ bỏ mình, nhất là mấy ai dám chấp nhận cái chết. Thế nhưng, cũng có những người dám đổi cả hạnh phúc, tài sản, sự nghiệp, và dám từ bỏ cả những người thân, để chọn lấy thập giá và cái chết, đó là các anh hùng Tử đạo Việt Nam, được Giáo hội tuyên dương trong ngày hôm nay. Các ngài được tôn phong là anh hùng, vì dám sống hết mình cho niềm tin vào Thiên Chúa; cũng có người cho rằng các ngài điên dại, nhưng là ‘điên dại có cơ sở’ vì đức tin và tình yêu đối với Đức Ki-tô, như thánh Phao-lô đã từng nói đến (x. 1Cr 4,10). Đức tin và tình yêu ấy định hình đời sống và chọn lựa, để giữa làn ranh sinh-tử, các ngài quyết chọn lấy thập giá, hầu trở

nên môn đệ chính danh của Đức Ki-tô.

Mời Ban: Có thể thấy trong nhiều tên gọi của một số hội dòng, hạn từ được ưa thích là “thánh giá.” Phải chăng vì các tu sĩ muốn thể hiện tình yêu với thập giá Đức Ki-tô, đến độ coi thập giá ấy là “đối tượng duy nhất” của đời mình. Cuộc sống của bạn cũng luôn đan xen những chọn lựa, giữa điều tốt với xấu, giữa Đức Ki-tô với thế gian. Cách chọn lựa của bạn cho thấy bạn đang là loại *môn đệ* nào trong hành trình đi theo Người.

Sống Lời Chúa: Hôm nay bạn đón lấy những sự trái ý, và những đau khổ tinh thần cũng như thể xác của bạn làm của lễ hy sinh dâng lên Chúa.

Cầu nguyện: *Lạy Thầy Giê-su, thập giá là giá chuộc và hy vọng của đời con, xin cho con luôn biết bỏ mình, vác thập giá mình bước mà theo Ngài. Amen.*

SẴN SÀNG ĐỂ ĐƯỢC BIẾN ĐỔI

“Những gì anh em đang chiêm ngưỡng đó sẽ có ngày bị tàn phá hết, không còn tảng đá nào trên tảng đá nào.” (Lc 21,6)

Suy niệm: Đền thờ Giê-ru-sa-lem thời Chúa Giê-su được Hê-rô-đê khởi công tái thiết khoảng năm 20/19 trCN suốt 46 năm mới hoàn thành những phần chính yếu - khoảng năm 26/27 sCN (x. Ga 2,20). Đối với người Do Thái, đền thờ không chỉ là niềm hãnh diện vì là công trình kiến trúc đồ sộ, tráng lệ, mà còn là biểu tượng của niềm tin, vinh quang, sự hiện diện của Thiên Chúa giữa dân Người. Vì vậy, lời Chúa Giê-su cảnh báo rằng đền thờ *“sẽ không còn tảng đá nào trên tảng đá nào”* thực sự gây sốc với thính giả. Ngài tiên báo Đền thờ Giê-ru-sa-lem sẽ sụp đổ - điều thực sự đã xảy ra vào năm 70 - đồng thời nhắn gởi một sứ điệp về **sự tạm bợ của cuộc sống** này. Đừng bám víu vào chúng vì mọi sự rồi sẽ hư hoại và qua đi. Trái lại Chúa mời gọi tìm kiếm **những giá trị trường cửu**, là sự

sống đời đời trong Nước Thiên Chúa. Đền thờ đích thực ta cần xây dựng không phải là bằng gỗ đá, nhưng là đền thờ trong tâm hồn, nơi Thiên Chúa thực sự hiện diện (x. Ga 4,23).

Mời Ban: Cuộc sống luôn có những biến động không lường trước, tuy nhiên, không phải là dấu chấm hết, nhưng là cơ hội cho bạn canh tân đời sống đức tin. Thay vì hoảng sợ, bạn cần chuẩn bị tâm hồn đón nhận, tin rằng Thiên Chúa luôn điều khiển mọi sự.

Sống Lời Chúa: Bạn tập thành thói quen làm việc gì cũng có ý hướng đến mục đích cuối cùng là cuộc sống đời sau.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, Chúa cho chúng con biết mọi sự điều hữu hạn. Xin cho chúng con luôn hướng lòng về Chúa, để giữa những thế sự thăng trầm của cuộc đời này, chúng con luôn vững tin vào Chúa. Amen.*

VÌ DANH CHÚA KI-TÔ

“Vì danh Thầy, anh em sẽ bị mọi người thù ghét.” (Lc 21,17)

Suy niệm: Tác giả Herbert Workman rất có lý khi phát biểu rằng: “*Giáo Hội có lẽ đã không bị bách hại, nếu như Giáo Hội đã không quá hăng hái tích cực vâng theo mệnh lệnh của Thầy Chí Thánh rao giảng Tin Mừng khắp nơi! Nhưng khi Ki-tô giáo ngưng rao giảng Tin Mừng nhanh chóng, thì không còn là Ki-tô giáo nữa.*” Phải chăng Chúa Ki-tô và những kẻ theo Ngài luôn luôn bị bách hại? Và phải chăng Chúa Ki-tô, dấu nhập thể vào giai đoạn lịch sử nào chẳng nữa, Ngài luôn luôn phải chịu đóng đinh, bị khinh chê, bị loại trừ? Thầy Giê-su còn bị ngược đãi như thế huống hồ là các môn đệ của Ngài có “*bị thù ghét vì danh Thầy*” cũng là điều đương nhiên; đó là cái giá phải trả vì tin vào Đức Giê-su, nhưng đó cũng là vinh dự vì “*phần thưởng của anh em sẽ rất lớn ở trên trời*” (x. Lc 6,23.35).

Mời Ban: Có khi nào trong cuộc sống bạn gặp thiệt thòi, bị chống đối, bị thù ghét vì sống theo Lời Chúa dạy, vì sống theo những giá trị của Tin Mừng không? Nếu gặp tình huống phải lựa chọn, bạn có sẵn sàng từ bỏ những lợi lộc, thú vui bất chính để chọn sống lương thiện theo Lời Chúa răn dạy cho dù có phải chịu những thiệt thòi, thù ghét thậm chí bách hại không?

Sống Lời Chúa: Không e ngại, không hổ thẹn, trái lại vui tươi thực hành Tin Mừng Chúa truyền dạy và mạnh dạn loan báo Tin Mừng cho anh chị em.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, sống cho Chúa và thuộc về Chúa là cùng đi với Chúa trên con đường hẹp của thập giá; nhưng chúng con luôn an tâm vì xác tín rằng Chúa luôn ở cùng chúng con và chúng con sẽ được chung hưởng hạnh phúc vinh quang với Chúa trong Nước Trời.*

SỐNG ĐỨC HY VỌNG MỖI NGÀY

“Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người đầy quyền năng và vinh quang ngự trong đám mây mà đến.” (Lc 9,7)

Suy niệm: Lời tiên báo của Đức Giê-su bao gồm hai sự kiện: ngày Giê-ru-sa-lem bị tàn phá và ngày Chúa quang lâm. Khoảng bốn mươi năm sau, vào năm 70, tướng Titus của Rô-ma đã đem tám vạn quân thiện chiến san phẳng Đền thờ, dẹp tan cuộc khởi nghĩa của người Do Thái với hơn một vạn quân, cố thủ qua ba lũy tường thành. Nhớ lời Đức Giê-su tiên báo, các Ki-tô hữu thời ấy chạy sang Pella, bên kia sông Gio-đan lánh nạn. Còn với ngày giờ Chúa quang lâm, ta sẽ không thể biết đích xác. Nhưng để được cứu độ, ta phải ghi nhớ lời Ngài hôm nay: *“Hãy đứng thẳng và ngẩng đầu lên.”* *Đứng thẳng* là tư thế của người sống ngay lành, tốt đẹp, không bị còng lưng vì gánh nặng thù hận, thói hư tật xấu, lòng tham lam của cải. *Ngẩng đầu* là hướng lên cao, nơi Thiên Chúa ngự trị, chứ không mãi mê cúi nhìn

mặt đất, tương đó là đích điểm đời mình.

Ban ghi nhớ lời tung hô sau Truyền phép trong Thánh lễ: *“Lạy Chúa, chúng con loan truyền Chúa chịu chết, và tuyên xưng Chúa sống lại, cho tới khi Chúa đến.”* Chúa Ki-tô sẽ trở lại trong vinh quang của ngày cánh chung, khai mở trời mới đất mới. Đó là niềm hy vọng lớn nhất, chắc chắn nhất đời bạn.

Sống Lời Chúa: Mỗi khi gặp điều trái ý, đau khổ, thập giá,... bạn hãy nhắc lại lời tung hô trên đây, với niềm tin chắc chắn rằng Chúa đã toàn thắng thế gian, và Ngài sẽ trở lại, trong vinh quang của một Vị Chúa, để xét xử muôn loài.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, con tuyên xưng Chúa đã thắng thế gian và Chúa sẽ trở lại trong tư thế của một Vị Vua khai hoàn. Xin cho con luôn sống trong niềm hy vọng ấy. Amen.*

DẤU HIỆU HY VỌNG

“Khi cây vả đâm chồi, anh em nhìn thì đủ biết là mùa hè đã đến gần. Anh em cũng vậy, khi thấy những điều ấy xảy ra, thì hãy biết là Triều Đại Thiên Chúa đã gần đến.”
(Lc 21,30-31)

Suy niệm: Có quá nhiều điểm khác nhau khi so sánh giữa hai vế: Một bên là trước hiện tượng cây vả mọc ra những mầm xanh mát mắt, người ta có thể tính được chính xác tháng ngày bao lâu nữa mùa hè sẽ tới. Còn bên kia là “những điều ấy” – mà toàn là những điều khủng khiếp – có xảy ra báo hiệu Triều Đại của Thiên Chúa thì chẳng ai nói chắc được sẽ đến khi nào và ở đâu. Trong phép so sánh ấy, duy có một điều giống nhau, đó là Triều Đại của Thiên Chúa chắc chắn sẽ đến, chắc chắn đúng y như qui luật vận hành của thời tiết. Nếu như dấu hiệu xuất hiện của một đoàn quân cứu viện là điều làm cho quân địch phải hoảng sợ, thì ngược lại một dấu hiệu, dù nhỏ nhoi, tiên báo ngày cứu độ đã gần đến, lại là dấu hiệu

hy vọng mang lại niềm vui tràn bờ cho những ai phục vụ cho Nước Chúa.

Mời Ban: Sống trong thời đại của hy vọng, người Ki-tô hữu luôn mang tinh thần lạc quan của người có tầm nhìn chiến lược: Đức Ki-tô đã chiến thắng tội lỗi và sự chết, và Ngài sẽ trở lại trong vinh quang đón chúng ta cùng hưởng hạnh phúc trong Nước của Ngài.

Chia sẻ: Chọn một sự kiện nhỏ để tập nhận định giá trị của nó trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa.

Sống Lời Chúa: Kiên tâm làm việc thiện dù bạn không thấy ngay kết quả tốt lành của những việc đó.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su Vua Vũ Trụ, chúng con tin rằng Chúa đã chiến thắng thế gian, xin cho chúng con đang phải sống giữa cảnh thế sự thăng trầm luôn được bền lòng trông cậy. Amen.*

ƠN GỌI VÀ GIA ĐÌNH

[Chúa Giê-su] thấy hai anh em kia là Si-mon, cũng gọi là Phê-rô, và người anh là ông An-rê... Người gọi các ông... Lập tức các ông bỏ chài lưới mà đi theo Người. (Mt 4,18-20)

Suy niệm: Trong số mười hai tông đồ thì có đến hai cặp là anh em với nhau: cặp Si-mon Phê-rô và An-rê, cặp Gio-an và Gia-cô-bê. Đặt mình trong bối cảnh của Tin Mừng mới thấy việc Chúa Giê-su kêu gọi các ông phát sinh lắm vấn đề thật bức xúc. Là những lao động chính trong nhà, các ông đồng loạt bỏ lưới bỏ thuyền để đi theo Đức Giê-su theo kiểu “*cắm cày không ngoái cỏ lại đằng sau*”, chắc hẳn các ông đã để lại không ít khó khăn cho công việc làm ăn của cả gia đình, chưa kể đến những tình cảm quyến luyến. Các ông quảng đại bỏ mọi sự theo Chúa đã đành mà thân nhân của các ông cũng phải hy sinh lớn lao để hiến dâng các ông cho Chúa. Tin Mừng còn cho biết gia

đình các ông sau này vẫn tiếp tục hỗ trợ cho thầy trò các ông trên đường truyền giáo nữa (x. Mt 8,15; Mt 27,56).

Mời Ban: Giáo Hội Việt Nam vốn được tiếng là giàu ơn gọi. Thế nhưng theo đà phát triển của xã hội hiện nay, đã có nhiều trường hợp gia đình không còn mặn mà với việc cho con cái bước theo con đường tu trì, thậm chí còn cản trở, chống đối. Để đẩy mạnh công cuộc truyền giáo, không thể không phát triển ơn gọi. Bạn, gia đình bạn, góp phần thế nào trong công cuộc này? Nhất là khi chính bạn hoặc con em bạn được ơn Chúa kêu gọi, bạn và gia đình bạn có sẵn sàng đáp lại bằng thái độ hiến dâng quảng đại chưa?

Sống Lời Chúa: Sẵn sàng hy sinh từ bỏ những việc nhỏ trong đời thường để sẵn sàng từ bỏ theo như ơn gọi đòi hỏi.

Câu nguyện: *Lạy Chúa, xin ban cho con tinh thần quảng đại, để con sẵn sàng đáp lại tiếng Chúa kêu gọi. Amen.*